

Regionale klachtencommissie Wvggz West- en Midden- Brabant

correspondentie per adres:

Postbus 770

5000 AT Tilburg

regionaleklachtencommissiewvggz@ggzbreburg.nl

BESLISSING

Ex. artikel 10.11 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

tegen:

Zorgaanbieder GGz Breburg

zaaknummer RKC20-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] d.d. [datum] 2020 behandeld en daaromtrent een beslissing genomen.

De beslissing van de commissie gedateerd [datum] 2020 behelsde een gedeeltelijke grondverklaring van de klacht.

De heer [klager] heeft in zijn klaagschrift tevens verzocht om toekenning van een schadevergoeding ten laste van zorgaanbieder.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd en zijn verzoek om schadevergoeding is ontvankelijk.

Beoordeling van het verzoek om schadevergoeding:

De heer [klager] heeft de commissie verzocht om hem een schadevergoeding toe te kennen van 2400 euro plus een bedrag naar billijkheid voor het toepassen van fysiek geweld bij het toedienen van noodmedicatie.

De gevraagde vergoeding voor het niet correct toepassen van wettelijke algemene uitgangspunten, criteria en doelen wordt door de commissie afgewezen omdat zij hier aangaande geen klachtwaardig optreden heeft vastgesteld.

Ook ziet de commissie geen aanleiding voor het toekennen van een schadevergoeding

wegens fysiek geweld bij het toedienen van noodmedicatie omdat niet aannemelijk is gemaakt dat er sprake was van (onnodig) geweld.

De commissie is van oordeel dat er bij de besluitvorming en verlening van de verplichte zorg in het kader van de CM sprake is geweest van het niet of niet tijdig verstrekken van de brieven van de geneesheer directeur met bijsluiten van het schriftelijk besluit tot toepassen van verplichte zorg (ex. artikel 8.9. lid 2 en 3 Wvvgz); het gegrond verklaren van dit klachtonderdeel kan aanleiding geven tot het toekennen van een schadevergoeding.

De commissie concludeert dat niet afdoende gebleken is dat de zorgverantwoordelijke voldaan heeft aan de verplichting om te beoordelen of klager in staat was tot redelijke waardering van zijn belangen als bedoeld in artikel 8.9 onder 4, en dit oordeel met datum en tijdstip in het dossier heeft genoteerd. Het gegrond verklaren van dit klachtonderdeel kan aanleiding geven tot het toekennen van een schadevergoeding.

De commissie heeft hierover de zorgaanbieder gehoord conform artikel 10.11 onder 3 Wvvgz. Deze heeft zijn standpunt uiteen gezet in een schriftelijke reactie.

De zorgaanbieder betoogt, kortgezegd, dat klager er niet in geslaagd is om aannemelijk te maken dat er sprake is geweest van geleden schade of waar die uit zou bestaan. Aanvullend betoogt de zorgaanbieder dat indien er al sprake zou zijn van geleden schade, deze schade niet het gevolg kan zijn van het niet tijdig verstrekken van de schriftelijke besluiten, immers het tijdig verstrekken er van, had niets uitgemaakt voor zijn feitelijke situatie. Opnemen in de accommodatie en beperking van zijn bewegingsvrijheid vloeiden immers al voort uit de crisismaatregel. Ook aangaande de verplichte zorg in de vorm van medicatie is de zorgaanbieder van oordeel dat klager niet aangetoond heeft dat er sprake is van concrete schade en tevens dat er geen andere situatie zou zijn ontstaan indien de wettelijke informatieplicht zou zijn nagekomen; Ook als de brieven bijvoorbeeld al de volgende dag uitgereikt waren zou de medicatie, hoe dan ook, al zijn toegediend.

Er is aldus geen causaal verband tussen eventueel geleden schade en het niet tijdig nakomen van de informatieplicht.

Aangaande het niet beoordelen en registreren van de wilsbekwaamheid stelt de zorgaanbieder dat klager onvoldoende onderbouwt welke schade het niet vastleggen van de wilsbekwaamheid tot gevolg heeft gehad. Indien de cliënt bedoeld heeft dat de beperking van bewegingsvrijheid en het toedienen van medicatie mogelijk niet hadden plaatsgevonden, dan ontbreekt in ieder ook hier de causaliteit;

De beperking in bewegingsvrijheid en het toedienen van medicatie hadden, los van het feit of de wilsbekwaamheid bepaald was, hoe dan ook plaatsgevonden. Indien cliënt of zijn eventuele vertegenwoordiger verzet hadden getoond, dan waren deze vormen van zorg verplicht toegepast. Indien zij hadden ingestemd, dan waren deze vormen van zorg vrijwillig toegepast. Met andere woorden, ook hier geldt dat het recht op een administratief correct proces van klager niet tot een andere uitkomst had geleid.

De zorgaanbieder concludeert dat het verzoek om schadevergoeding afgewezen dient te worden.

De commissie overweegt dat de door de heer [klager] geclaimde schadevergoeding voor het niet tijdig verstrekken van de brieven van de geneesheer directeur, een procedureel en informatieverzuim betreft. Klager heeft kennelijk daarmee een ander nadeel dan Schadevergoeding dhr [klager] RKC 20-xxx

vermogenschade ervaren, omdat hij door het schenden van procedurele voorschriften omtrent beoordeling, registratie en informatie in onzekerheid heeft verkeerd of hij terecht en op correcte wijze aan verplichte zorg wordt onderworpen.

De eisen van 8.9 (waaronder de informatieplicht van de geneesheer directeur en het beoordelen en registreren van de wilsbekwaamheid) dienen namelijk om te beoordelen of aan de uitvoering van verplichte zorg een zorgvuldige voorbereiding vooraf is gegaan en in hoeverre het verlenen van verplichte zorg in overeenstemming is met de (voortgezette) CM of ZM, noodzakelijk is en voldoet aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid.

Gedurende de periode tussen de verleende verplichte zorg en de ontvangst van de schriftelijke motivering alsmede het wijzen op zijn klachtrecht is betrokkene onzeker hierover en het is aannemelijk dat betrokkene hierdoor nadeel lijdt, zeker als die periode (te) lang duurt. Dit nadeel uit zich in de vorm van spanning of frustratie en is op geld waardeerbaar.

Het beoordelen en vastleggen van de actuele wilsbekwaamheid dient mede ter bescherming van de autonomie van klager, zijn verzet tegen de aangekondigde concrete vorm van verplichte dient namelijk gerespecteerd te worden indien hij wilsbekwaam is en zich geen van de situaties genoemd in artikel 8.9 lid4 onder b, voordoet.

Het niet of niet tijdig voldoen aan de wettelijke eisen hierboven genoemd is daarom onzorgvuldig en geeft aanleiding om aan de betrokkene schadevergoeding toe te kennen. De commissie concludeert tot toekenning van een schadevergoeding in billijkheid van 300 euro vanwege de te late uitreiking van de brieven ex artikel 8.9 lid 3 Wvvgz en 100 euro vanwege het achterwege laten, althans het niet registreren van, het actueel oordeel over de wilsbekwaamheid van klager.

De beslissing:

De commissie kent aan klager een vergoeding toe van in totaal 400 euro (vierhonderd euro) ten laste van zorgaanbieder.

Datum uitspraak : Tilburg, 23 april 2020

Datum verzending : Tilburg, 23 april 2020